

Three-ball versus "Københavnner"!

Kære mandags golfere.

Nogle har måske undret sig over at Peter Sparre, Carsten Holm og undertegnede forleden dag gik en 3-bold og at Peter H, Bent og jeg gjorde det i mandags. Årsagen var, at vi afprøvede at spille three-ball i stedet for en "Københavnner".

Siden vi startede på mandagsgolften, har vi benyttet os af en "Københavnner"/Amerikaner" når et ulige antal deltagere nødvendiggjorde, at nogle af deltagerne blev sendt ud i 3-bolde. Det er der for så vidt ikke noget galt i, men så alligevel.

Intentionen med mandagsgolfsens har nemlig hele tiden været at træne hulspils formen, som vi anvender i Regionsgolf sammenhæng, og at fremme kendskabet til de regler, der gælder under hulspil. Men en Københavnner er ikke en helt ren hulspils form, og er specielt ikke noget man udsættes for i forbindelse med Regionsgolften.

Københavnner!

I en københavnner er den enkelte spillers point resultat på hvert hul ikke kun afhængigt af spillerens egen indsats, men også af de 2 andre spilleres indsats. Og jeg vil tro at I alle sammen har været udsat for, at jeres kamp om points på de sidste huller er blevet påvirket af den af de 2 andre spillere, som allerede har vundet eller tabt. For eksempel, kan der opstå den situation, at spiller B har mulighed for at hente spiller A på de 2 sidste huller, hvis hun/han laver 4 points på hvert af hullerne, ud af de 6 points der er til deling. Men spiller C, som i øvrigt er "helt tabt af feltet" og uden chance for hverken at blive nummer et eller to, får pludselig sin anden luft og laver par på de sidste 2 huller og snupper på hvert hul 4 points, og B kan bare se til, og selv om hun/han på begge huller spiller bedre end A, ender hun alligevel med at blive nummer 2.

Dette problem kan løses ved, at man i stedet spiller en Three-ball!

Three-ball!

I en Three-ball er man, som navnet siger, 3 spillere, som hver især spiller en hulspils match mod 2 andre spillere. Altså:

A spiller hulspil mod B og hulspil mod C,
B spiller hulspil mod A og hulspil mod C,
C spiller hulspil mod A og hulspil mod B.

"Kan man det", vil nogle sikkert straks spørge os om? Ja, det kan man, og det er faktisk en officiel matchform! Der er egentlig ikke noget hokus-pokus ved denne form!

Man gør som man altid gør i hulspils matcher: på 1. tee hører man hvad modstanderen – nu modstanderne – har i spillehandikap, og finder frem til hvor mange slag man skal give til/man modtager fra de 2 andre spillere, og fordeler på sædvanligvis de slag på de relevante huller i henhold til slagnøglen.

Eksempel:

Spiller A's spillehandikap er 15

Spiller B's spillehandikap er 16

Spiller C's spillehandikap er 28

Dvs. at spiller A's spillehandikap nulstilles, og B får 1 slag og C 13 slag i forhold til A, og i matchen B mod C nulstilles spiller B, og spiller C får 12 slag.

For at holde regnskab med antal tildelte/afgivne slag, og med stillingen i de 2 matcher, kan det være en god idé at **alle 3 spillere fører hvert sit scorekort**. F.eks. kan de på et "tomt" scorekort notere tildelte/afgivne slag ned, sv.t. de kolonner der er på scorekortet!

På klubbens scorekort findes der 4 kolonner til notering af score, 3 til andre spillere og en til markøren (se eksempel nedenfor dækkende de første 9 huller)!

Start med at placere dine modstandere i de 2 første score kolonner, evt. inklusive antal tildelte slag; tredje score kolonne lades fri, og man er så selv (spiller A) markøren (se "scorekortet" nedenfor). Herefter markerer man f.eks. med et **lille x** på hvilke huller det er – i forhold til spiller A -, at spiller B's og spiller C's tildelte slag falder:

HUL	PAR	60	57	50	47	HCP Nøgle	SLAG	Bent 1 SCORE	Carsten 13 SCORE	SCORE	MARKØR SCORE
1	5					15					
2	4					3			x		
3	4					1		x	x		
4	3					13					
5	4					17					
6	3					11			x		
7	4					5			x		
8	5					7			x		
9	4					9			x		

Herefter er det blot at spille som sædvanligt, noteret sit eget og de 2 andres score, regne deres nettoscore ud og afgøre om man som A har vundet eller tabt hullet mod B og tilsvarende mod C. Resultatet kan noteres i den smalle kolonne, som + (vundet), - (tabt) eller 0 (delt), evt. efterfulgt af et tal der angiver hvor meget man er op (f.eks. +2) eller ned (f.eks. -3).

Keine heixerei – nur behändigkeit!

Hilsen,
Lars.